

- b) tuleb tema vabastamise otsuse tegemisel kontrollida, kas kolmanda riigi kodanikul on vastavalt liikmesriigi siseriikliku õiguse nõuetele vajalikud elatusvahendid liikmesriigi territooriumil toimetulekuks ja kindel elukoht?

(¹) ELT L 348, lk 98.

11. septembril 2009 esitatud hagi — Euroopa Ühenduste Komisjon versus Hispaania Kuningriik

(Kohtuasi C-363/09)

(2009/C 267/80)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Hageja: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad: L. Parpala ja F. Jimeno Fernández)

Kostja: Hispaania Kuningriik

Hageja nõuded

— Tuvastada, et kuna Hispaania Kuningriik jättis jõusse 20. novembri 2002. aasta taimekaitse seaduse 43/2002 artikli 38, rikkus nimetatud liikmesriik kohustusi, mis tulenevad direktiivi 91/414/EMÜ (¹) artiklist 13.

— Mõista kohtukulud välja Hispaania Kuningriigilt.

Väited ja peamised argumendid

Direktiiv 91/414/EMÜ lähtub vajadusest ühtlustada taimekaitsevahendite turuleviimist puudutavad siseriiklikud sätted. Sel eesmärgil on kehtestatud ühtsed eeskirjad selliste toodete tingimuste ja loa andmise menetluste kohta.

Viidatud direktiivi artikkel 13 kehtestab eeskirjad esiteks teabe kohta, mida konkreetse taimekaitsevahendi jaoks loa taotleja peab esitama, ning teiseks sellise teabe kasutamise ja kaitsmise kohta, tagades selle teabe konfidentsiaalsuse, välja arvatud teatud eranditel.

Direktiiv kujutab endast täielikku ühtlustamist ja seetõttu ei või liikmesriik võtta riigi tasandil vastu õigusnorme, mis kohustavad ettevõtjat jagama esimese loataotleja esitatud teavet, välja arvatud artikli 13 lõikes 7 sätestatud tingimustel.

Sellele vaatamata lubab seaduse 43/2002 artikkel 38 tutvuda teabega, mis on saadud uuringutest ja katsetest, mis ei kuulu direktiivis otseselt ettenähtud juhtude hulka.

Komisjon leiab, et kuna Hispaania Kuningriigil ei olnud direktiivi 91/414/EMÜ artikli 13 siseriiklikusse õigusesse üle võtmiseks mingit kaalutusõigust ning kuna ta ei algatanud ka mingit menetlust, et nimetatud sätet tühistada, kujutab taimekaitsevahendi jaoks loa taotlemisel esitatud toimikus sisalduva teabega tutvumise korrast erandi kehtestamine, kui seda erandit viidatud direktiivis ette nähtud ei ole, endast ühenduse õiguse rikkumist.

(¹) Nõukogu 15. juuli 1991. aasta direktiiv 91/414/EMÜ taimekaitsevahendite turuleviimise kohta (EÜT L 230, lk 1; ELT erivaljaanne 03/11, lk 332).

Mineralbrunnen Rhön-Sprudel Egon Schindel GmbH 14. septembril 2009 esitatud apellatsioonkaebus Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu (kaheksas koda) 8. juuli 2009. aasta otsuse peale kohtuasjas T-226/08: Mineralbrunnen Rhön-Sprudel Egon Schindel GmbH versus Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused); teine menetluspool: Schwarzbräu GmbH

(Kohtuasi C-364/09 P)

(2009/C 267/81)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Apellatsioonkaebuse esitaja: Mineralbrunnen Rhön-Sprudel Egon Schindel GmbH (esindajad: Rechtsanwalt P. Wadenbach)

Teised menetluspooled:

— Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

— Schwarzbräu GmbH

Hageja nõuded

1. Tühistada Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu 8. juuli 2009. aasta otsus kohtuasjas T-226/08;
2. Tühistada Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) neljanda apellatsioonikoja 8. aprilli 2008. aasta otsus (asi R 1124/2004-4);
3. Tunnistada täielikult kehtetuks ühenduse kaubamärk nr 505 503 „ALASKA” absoluutsete keeldumispõhjuste esinemise tõttu;
4. Mõista kohtukulud välja kostjalt.

Teise võimalusena punktis 3 esitatud taotlusele palub hageja:

tunnistada kehtetuks ühenduse kaubamärk nr 505 503 „ALASKA” vähemalt järgmiste kaupade osas: „mineraal- ja gaseerveresi ning muud alkoholivabad joogid klassis 32”.

Väited ja peamised argumendid

Käesoleva apellatsioonkaebusega vaidlustatakse Esimese Astme Kohtu otsus, millega jäeti rahuldamata apellandi hagi ühtlustamisemeti neljanda apellatsioonikoja 8. aprilli 2008. aasta otsuse peale. Nimetatud otsusega jättis apellatsioonikoda rahuldamata apellandi taotluse ühenduse kaubamärgi „ALASKA” kehtetuks tunnistamiseks kõikide registreerimiseks esitatud kaupade osas (mineraal- ja gaseerveresi ning muud alkoholivabad joogid; puuviljajoojgid ja puuviljamahlad; siirupid ja teised joogivalmistussained).

Pooled vaidlevad peamiselt küsimuse üle, kas tegemist on absoluutse keeldumispõhjusega seeläbi, et vabalt kasutatavaks jätmise vajadus tuleneb geograafilise päritolu nimetamisest.

Apellatsioonkaebuses heidab apellant ette, et Esimese Astme Kohus on väärtalt tõlgendanud määruse (EÜ) nr 40/94 (edaspidi „ühenduse kaubamärgimäärus”) artikli 7 lõike 1 punkti c; seda eelkõige kohtupraktikas väljatöötatud põhimõtteid arvestades.

Nimetatud ühenduse kaubamärgimääruse sätte sõnastuse kohaselt ei registreerita kaubamärki, mis koosnevad ainult sellistest märkidest või tähistest, mis *võivad* tähistada kaubanduses registreeritavate kaupade geograafilist päritolu. Sellest järeldub, et vaidlusaluste kaubagruppide jaoks tuleb vabalt kasutatavaks jätta geograafilist päritolu näitavatena ka geograafilised tähistused, mida ettevõtjad kasutada *võivad*. Selline ühenduse kaubamärgimääruse nimetatud sätte kohaldamine ei eelda, et vajadus jätta vabalt kasutatavaks on tegelik, ajakohane ja oluline.

Kui Esimese Astme Kohus oleks käesolevas asjas kohaldanud õigesti ühenduse kaubamärgimääruse artikli 7 lõike 1 punkti c ja kohtupraktikas väljatöötatud põhimõtteid, oleks kindlaks teinud, et Alaska kujutab endast Ühendriikide suurimat joogiveekogu ja asjaomase avalikkuse jaoks seondub Alaska loodusliku puhta veel ülejäägiga selle erinevates vormides, mineraalvee tootmisega majanduslikult tähtsas ulatuses ning sellega, et seda vett juba turustatakse ühenduses ning tõsiselt tuleb arvestada turustamisega ka tulevikus. Seejärel on selge, et tähist „ALASKA” võivad konkurendid ka edaspidi päritolutähisena kasutada.

Selle asemel kohaldas Esimese Astme Kohus väärtalt ühenduse kaubamärgimääruse artikli 7 lõike 1 punkti c sätteid ning kohtupraktika poolt väljatöötatud põhimõtteid, luues otstarbekusele tuginedes, see tähendab uurides, kas mineraalvee tarni-

mine Alaskalt ühendusse on majanduslikult mõttekas või mitte (konkurents, transpordikulud), uusi kriteeriume, mis ületavad kirjeldatud nõudeid. Need laiendatud nõuded on artikli 7 lõike 1 punkti c sõnastust ning eelkõige kohtupraktikas väljatöötatud põhimõtteid arvestades liiga kõrged ning tingivad liiga laia, ühenduse õigusnormide eesmärki mitteamestava tõlgendamise.

Mineralbrunnen Rhön-Sprudel Egon Schindel GmbH 14. septembril 2009 esitatud apellatsioonkaebus Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu (kaheksas koda) 8. juuli 2009. aasta otsuse peale kohtuasjas T-225/08: Mineralbrunnen Rhön-Sprudel Egon Schindel GmbH versus Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused); teine menetluspool: Schwarzbräu GmbH

(Kohtuasi C-365/09 P)

(2009/C 267/82)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Apellatsioonkaebuse esitaja: Mineralbrunnen Rhön-Sprudel Egon Schindel GmbH (esindaja: Rechtsanwält P. Wadenbach)

Teised menetluspooled:

- Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)
- Schwarzbräu GmbH

Hageja nõuded

1. Tühistada Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu 8. juuli 2009. aasta otsus kohtuasjas T-225/08;
2. Tühistada Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) neljanda apellatsioonikoja 8. aprilli 2008. aasta otsus (asi R 877/2004-4);
3. Tunnistada täielikult kehtetuks ühenduse kaubamärk nr 505 552 „ALASKA” absoluutsete keeldumispõhjuste esinemise tõttu;
4. Mõista kohtukulud välja kostjalt.